

AGUR HITZAK

(Ondarroan, Herri-hizkera Jardunaldia)

Ondarroa, 2006-X-20

Andres Urrutia

Azken hitza, apezak bere. Horrela esan ohi da euskaraz, eta horrela esan beharko nuke nik neuk ere, zuen aurrean. Egun osoa eman duzue lanean, herri-hizkera dela eta ez dela, eta etorri da ekitaldiari azkena emateko aldia eta tenorea.

Gaur, ostera, azkena baino, lehen-lehena nahiko nuke neure berba, Ondarroan hasi duzuen honek bizi luzea izan dezan.

Ondarroak berezko dau euskera. Administrazioan, kalean, hartu-emonetan... edonon dabil, indartsu eta erakusle, Ondarroako euskera gozo eta bizia. *Non fida, han gal.* Horra hor aspaldiko esamoldea. Horrek be gogoratu behar deusku, lotan baino, erne eta adi egon behar dogula, berezko dogun horrek bizitasun osoz jarraitu dagian. Ahaleginak eskatzen ditu horrek. Guztion ahaleginak, duda barik.

Ahalegin horretan jardun duzue zuek, herri hizkera aztertzeko unean. Hortxe dago, besteak beste, euskara batuaren ardatz nagusietako bat, berberatik hartu behar duelako horrek bere hezur eta mamia (gatza eta piperra ere alboratu gabe), guztiona den euskara batu hori moldatzeko eta gauzatzeko.

Hala egiten da egiazko batua, euskaldun guztientzat baliagarria dena, hain zuzen ere, inor azpiratu eta beheratu gabe, jakinik bakoitzarena dena guztiona dela, eta guztiona dena, batu delako hori, bakoitzarentzat ere onuragarri eta aberasgarri dela.

Badakit Ondarroan horretarako koaxi eta kemena sobera duzuela. Hala erakutsi eta erakusten duzue, Augustin Zubikarai zenaren inguruan antolatutuzuen *Lore jokoak* direla eta. Herria jarri duzue, beste behin ere, ondarroar euskaltzale eta eragile haren itzalpean.

Euskaltzaindian ere halako indarrak behar ditugu. Horrexegatik etorri da Euskararen Akademia Ondarroara, literatura eta herri-hizkera zuekin batera jorratzera, zuengandik espero dugulako, aurrerantzean ere, aurten elkarrekin zertu dugun lankidetzara bera edo oraindik zabalagoa.

Mila esker zuen gonbitarengatik, eta laster arte.